

Finnországi tanulmányút a Leonardo program keretében

2010. január 30. - 2010. február 28.

Fogadó intézmény:

Koulutuskeskus Tavastia

Hattelmalantie 25

PL 30, 13101 Hämeenlinna, Finland

03 65811

Küldő Intézmény:

*Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola
Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari
Tagintézménye*

6724

Szeged

Kodály tér 1.

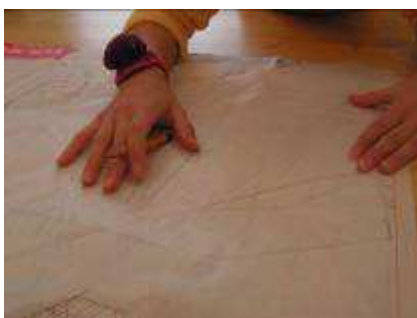
Készítette: Ficsor Bereniké 14.Rd

1.hét

Január 30. - Február 7.

Szakmai gyakorlat:

Az első hetet a varrodában töltöttük, ahol első nap megismerkedtünk Tuljával, a finn tanárnővel. Az első napon megbeszéltük, hogy miket készítünk a héten, és finn újságokból szabásmintákat vágtunk ki. A terem nagyon jól felszerelt, egy hatalmas szabásasztallal rendelkezik, és 6 varrógéppel, valamint 2 szegőgéppel. Minden diáknak külön padja van, amin fiókok vannak, ahova beteheti a számára hasznos dolgokat. A képzés eltérő a miénktől, mert ők még nem érettségiztek, így 8 hetet töltenek a tanműhelyben, majd visszamennek reál tárgyakat tanulni. Ottlétünkör éppen a szoknya varrását tanulták. Az első héten tunikát varrtunk, és megismerkedtünk új gépekkel pl.: fedőzővel, hímző géppel. A gépek legtöbbször számítógépes vezérlésű, nagyon modern.

Szabadidő:

Az első hét főként a beilleszkedéssel telt, és az átszokással a „plusz egy órával előrébb” életre. Megismerkedtünk a kollégiummal, ami nagyon felszerelt volt, és nagyon szerettük. Egy szobában ketten laktunk. Nagyon örülök, hogy Glóriából lett a szobatársam, mert nagyon jól kijöttünk, és szinte mindenben egyet értettünk. A négy hét alatt főztünk magunkra, mert a menza koszt nem lopta be magát a szívünkbe. Az első hétvégén Marita vitt el minket városnézésre, megnéztük a nyári olimpia színhelyét, egy gyönyörű kilátót, ahonnan párszáz fokos meredek lépcsősoron eljutottunk egy fából készült szoborig, ami medvéket ábrázol, mivel Marita elmondása szerint száz évvel ezelőtt ezt a térséget igen sok medve lakta, de mára szinte teljesen kipusztultak. Megnéztünk még egy régiséggel foglalkozó boltot is, ahol láttunk alpakkákat, utána pedig egy régies hangulatú kávéházba tértünk be szénézni. Az estét egy étteremben zártuk, ahol nagyon finom volt az étel, az adag pedig olyan bőséges, hogy

szinte mindannyiunknak el kellett csomagoltatnia a maradékot. Az első héten betértünk a hämeenlinnai várba is, valamint felderítettük a városközpontot, ami ezután sétáink kedvelt úti célja lett. Ami érdekes volt számunkra és szinte érthetetlen, az az, hogy a finnek konyhája fűszerekben igen szegényes, mégis a városban lépten-nyomon Pizza-Kebab feliratba botlottunk. A hétvégét a kollégiumban töltöttük, körbejártuk, felfedeztük. Estéink javarészét a tévészobában töltöttük, és legnagyobb meglepetésünkre, szinte minden műsor angolul ment, finn felirattal. Ezt a mi országunkban is szorgalmaznám, hogy legalább egy adó legyen, ahol minden angolul megy, magyar felirattal, mert attól, hogy hallja az ember, könnyebben tanulható, könnyebben rögződnek szófordulatok, és sokkal érthetőbbé válnak a mindennapi helyzetekben használt kifejezések.

2.hét

Február 8. – 14.

Szakmai gyakorlat:

A második héten a kalapos műhelyben tevékenykedtünk, ahol Minna és Anita segített nekünk. Az első napon megbeszéltük, hogy kalapokat készítünk és fejdíszeket. Anita rögtön bevitt minket a raktárba, ahonnan kiválaszthattuk a kalapunkhoz megfelelő alapot, legtöbben türkizes színt választottunk, majd neki is kezdtünk a kalapkészítésnek. Először ki kell választani egy fejet, ami legalább 2 cm- el nagyobb, mint a fejkerületünk. Ha nem találunk, megfelelő fejet, akkor régi alapokból annyit húzunk rá, míg el nem érjük a kívánt fejformát. Ezután kiválasztjuk a kalap tetejét, illetve a karimát. Mindkettőt lefóliázzuk, így könnyebb velük dolgozni. Ezután bevizezzük az alapot és megpróbáljuk rányújtani a kalap felsőrészére. Ez a munka erős kezeket kíván, úgyhogy ne sajnáljuk jól rányújtani, hogy minél jobban átvegye a formát. Miután ezzel megvagyunk, megkeressük azt a vonalat, ahonnan már a karimát szeretnénk, és egy szalagot odaszögelünk, végig a vonal mentén. Ezt követően berakjuk a szárítógépbe, és hagyjuk, hogy teljesen megszáradjon, így elnyerve végső formáját.

Körülbelül fél - egy órányi száradás után kivehetjük, és körbevághatjuk a jelölt vonal mentén. Az így levágott csíkból lesz a kalap karimája. Ezt pedig a karima alakú mintára kell ráerősítenünk. Először belülről odaszögeljük, majd gőz segítségével megnyújtjuk, hogy elérjen a karima alá. Ezt odaszögeljük, és ezt is betesszük a szárítóba. Miután megszáradt, kézi öltésekkel összevarrhatjuk a kalap tetejét a karimával. Igyekeznünk kell, hogy a kinti oldalon ne látszódjanak az öltések. Ezután felvarrunk belülré egy csíkot, ami azért jó, mert ha piszkos lesz, elég ezt a csíkot kimosni, mert ez felfogja az izzadságot, a smink foltokat. Kívül egy szalaggal díszítettük, amit mindannyian egyénileg választottunk ki és egyénileg díszítettünk. Ahol még szükséges volt, csiszolópapírral simábbra csiszoltuk a felületet, és a karima szélét.

Szerda körül kezdtünk neki a fejdísznek, amit különböző anyagok ragasztós összevasalásával készítettünk. A délelőttöt anyagok válogatásával töltöttük, majd megvizsgáltuk, hogyan reagálnak együtt. Amit először kiválasztottam, azok nem reagáltak jól egymással, túl vékony volt az anyag, így átütött a ragasztó. Majd újabb kísérletezések után megtaláltam a megfelelő anyagokat. Ezután egy fejre illesztettük az anyagot, amit gőz segítségével rányújtottunk a formára, majd odaszögeltek. Ezt is betettük a szárítógépbe. Miután megszáradt, körberajzoltuk rajta a kívánt formát, és kivágtuk ollóval. Ezután drótot hajlítottunk, ami illeszkedik a formára, és rávarrtuk. Ferde szegőpántot szegtünk és kézi öltésekkel rávarrtuk az oldalára. Ezután különböző díszítőanyagokat kerestünk és megterveztük, hogy mi legyen

rajta.

Szabadidő:

Ezen a héten nem voltunk túl aktívak kulturális téren, sétálgattunk, megismerkedtünk a várossal, tévét néztünk a kollégiumban, és játszottunk az interaktív szobában. Innentől fogva minden nap kb. 2 órát a konditeremben töltöttünk esténként. Nagyon tetszett mindannyiunknak, mert nagyon felszerelt volt és a tanulók nagyon vigyáztak a gépekre. Megismerkedtünk a nevelőtanárokkal, akik nagyon kedvesek voltak, és mindig próbáltak jobbnál jobb programokat kitalálni nekünk. A hét utolsó napján kirándulásra vittek minket Forsa városába, ahol a textilmúzeumot szerettük volna meglátogatni. Hamarabb érkezünk meg, mint ahogy a múzeum kinyit, ezért elvittek minket Finnország legnevesebb gyárába, a Finlayson-ba, miután kinyitott a múzeum, visszamentünk, de ott kiderült, hogy előzetes bejelentkezés alapján nyitják ki. Így nem jutottunk be a textilmúzeumba, de az épületben levő gyárba igen, ahol ma már csak nyugdíjas nének töltik el szabadidejüket fonással, szövessel és hasonló dolgokkal.

3. hét

Február 15. – 21.

Szakmai gyakorlat:

Megint a varrodában töltöttük a hetet, ahol most kisebb dolgokat varrtunk, olló tartót, kistáskát, patchwork dolgokat, egy napot visszamentünk a kalapos műhelybe, hogy művirágokat csináljunk. Az olló tartót egy fehér és egy színes anyag kombinációjából készítettük, a szabásminta hasonló egy lekerekített sarkú A/4-es laphoz, amit aztán úgy hajtogattuk össze, hogy a lapok fedjék egymást, így nagy ollót és kis ollót is tudunk bele rakni.

A kistáskát is két anyagból varrtuk, egy külső és egy belső anyagból. A varrás folyamán vigyázni kellett, hogy jól varrjuk össze az alkatrészeket és ki tudjuk majd fordítani. A klipsszel kapcsolódó szélékhez egy vastagabb zsinórt is hozzávarrtunk, mivel így jobban tartja, mikor ráerősítjük a klipszet.

Az utolsó napokban patchwork- technikákat tanultunk, és varrtunk egy cicát.

Szabadidő:

A harmadik héten felfedeztük a szaunát, amit én és Glória kipróbáltunk, a többiek nem. Szerintem hatalmas élmény volt, mivel a végén finn lányokkal együtt, finn szokás szerint nem hideg vízben, hanem hóban fürödtünk. Felfedeztünk még egy termet, ahol biliárdasztal és pingpong ütő is volt, valamint egy boxzsák. Ezen a hétvégén ellátogattunk Helsinkibe is, ahol pechünkre a leghidegebb napunkat töltöttük (mínusz 23 fok volt). A hideg csak rosszabb volt, mivel Helsinki tengerparton fekszik, így erősebb a szél is. Megnéztük a főbb nevezetességeket, az ortodox templomot, a miniszterek házát, az operát, a parlamentet, a régi vásárcsarnokot, a délután további részét pedig egy hatalmas bevásárlóközpontban töltöttük. Másnap Marita elvitt minket szétnézni Hämeenlinnába, és mutatott pár boltot. Estére pedig meghívott minket magukhoz vacsorázni. Az étel mindannyiunknak ízlett, bár a magyar konyhához képest lényegesen kevesebb fűszert használtak. Közben beszélgettünk Finnországról és Magyarországról, elmesélte, hogy a fiának volt egy magyar barátnője, így már ő is többször volt nálunk, és imádja az országunkat. Jó volt egy idegentől hallani, hogy szereti Magyarországot.

4. hét

Február 22. - 28.

Szakmai gyakorlat:

A negyedik hetet a szövőműhelyben töltöttük, ahol a tanárnő megtanított minket kötni, kötöttünk egy egyujjas kesztyűt, öt kötőtűvel. Én már előtte is tudtam kötni, de örülök, hogy megtanultam ezt a módszert. A kötéssel kicsit lassabban haladtunk, horgolni is megtanultunk. Az elkészült kesztyűket szappanos vízzel benemezeltük, mivel gyapjúból kötöttük őket. Az utolsó napokban már nem nagyon dolgoztunk, inkább apró ajándékokat készítettünk, beszélgettünk, az utolsó napon pedig elszámoltunk az anyagok árával. Ebben az iskolában furcsa volt számunkra az is, hogy a diákok fizetnek mindenért, amit elhasználnak. A cérnáért, a géphasználatért stb.

Szabadidő:

Az utolsó hetünk már készülődéssel telt a hazaútra, ellenőriztük a vonatok indulását, a repülő érkezését. Még tettünk egy utolsó sétát a városban, mindannyian vettünk egy jó nagy zacskó cukorkát az otthoniaknak, mivel Finnországban szinte minden boltba kapható kimerős cukorka. Ajándékokat vásároltunk, finn italokat és ételeket szereztünk be (Mammit és karjalai pitét). Az utolsó hétfőn Marita még egyszer körbevitt minket a városban, megnéztük a templomot, ahol épp elkaptunk egy esküvőt, a napot pedig ugyanabban a hangulatos vendéglőben zártuk, ahol első találkozásunk után vacsoráztunk. Az utolsó hétfőn nagyon sok minden történt. Talán ez volt a legértékesebb hetünk, vártuk is a haza utat, meg nem is. Igazából én és Glória szívesen maradtunk volna még, de sajnos volt néhány konfliktusunk az egyik lánnyal. Összességében azt hiszem, ez az út mindannyiunknak örök emlék marad.

Kouluteskus Tavastia:

Az iskola nagyon felszerelt volt, mindannyian szívesen hazahoztuk volna azt a technológiát, ami ott volt. A termek tágasak, az iskolában rengeteg féle lehetőség van tanulásra. Több mint 2000 diákja van, olyan szakokkal, mint egészségügyi ápoló, szakács, autószerelő, szobafestő, üvegfúvó. Nagyon tetszett, hogy a menzán kapható ételt minden nap a szakács tanulók készítették. A tanárok nagyon kedvesek, bár az oktatás teljesen más, mint nálunk. Reggel megkaptuk a feladatot és onnantól fogva önállóan dolgoztunk, persze, ha segítségre volt szükségünk, segítettek, de náluk az a látásmód uralkodik, hogy nem szólnak bele mások életébe.

Hämeenlinna Finnország legrégebb városa, 1639-ben alapították. Lakosainak száma 2010 januárjában 66 511 volt. A város Häme történelmi régió központja. Itt született Jean Sibelius zeneszerző. 2010-ig a város adott otthont Dél-Finnország tartomány kormányzójának, székhelyének. Hämeenlinna Helsinkitől 98 km-re, Tamperétől 73 km-re és Lahtitől 72 km-re terül el. A viking korban állt egy *Vanaja* nevű település a Vanajavesi partján, a mai város itt fekszik. A häme-i vár a 13. század végén épült. A vár mellett épült fel a falu, ami 1639-ben szabad királyi városi rangot kapott.

A város híres egyeteméről és iskoláiról, ahol számos híres finn tanult (Jean Sibelius, Eino Leino, Antti Miettinen). Finnország első vasútvonala Hämeenlinna és Helsinki között nyílt meg 1862-ben. A jelenlegi vasútállomás 1921-ben épült. Magyarországi testvérvárosa Püspökladány.

Kikkel találkoztál? Milyen kép alakult ki róluk?

Az iskolában főleg a tanárokkal kommunikáltunk, a kollégiumban néhány bent lakóval, a közeli boltban jó kapcsolatot alakítottunk ki a boltos nővel. A legkedvesebb számunkra Marita volt, aki mindig mindenben szívesen segített nekünk, és mindannyian imádtuk őt közvetlensége miatt. Tipikusan olyan nő, akit nem lehet nem szeretni.

Miben mások, mint a magyarok? Adódtak-e nehézségeid velük kapcsolatban? Mit tanultál el tőlük?

A finneken azt vettük észre, hogy igaz az állítás, hogy az északi népek hidegebbek. Kevésbé voltak közvetlenek és úgy tűnt, nehezebben alakítanak ki kapcsolatokat. Velünk is csak az kezdett beszélgetni, akit igazán érdekeltünk. Akihez mi szóltunk és ő nem érdeklődött irántunk, csak a leglényegesebb kommunikációt folytatta velünk. Attól függetlenül, hogy kevésbé nyitottak, roppant barátságosak és odaadók. Marita is kérés nélkül vitt minket ide-oda. Meghívott a saját otthonába. Nehézségünk egyikükkel sem adódott.

Milyen feladatod volt, kikkel kellett együttműködnöd?

Minden héten megkaptuk az adott feladatot, főleg a tanárral konzultáltunk ez ügyben. Mindannyian önállóan dolgoztunk, ha segítségre volt szükségünk, akkor bizalommal fordulhattunk hozzájuk.

Ki és hogyan értékelte a munkád? Mit tanultál ebből?

A munkánkat a minket tanító tanárok értékelték. Marita azt mondta, nagyon szorgalmasak vagyunk és gyorsan dolgozunk. Örült neki, hogy lelkiismeretesen végezzük a munkánkat.

Erős és gyengepontok:

	Koulutuskeskus Tavastia		Kossuth Zsuzsa	
	jó	rossz	jó	rossz
Felszereltség	Nagyon modern, és jó gépek vannak, a legújabb technológia	Fizetni kell a géphasználatért is.	Ingyen használhatjuk a gépeket.	Nem a legújabb technológia, de jól lehet dolgozni a gépeken.
Termek	Tágasak, felszereltek.	-	Tágasak, mindenhol található számítógép.	A szakmai termekbe tennék egészségügyi csomagokat.
Tanítás	Önállóak, a tanár csak akkor nézi meg, hogy áll a diák, ha a diák segítséget kér.	-	Mindig szívesen segítenek.	-
Anyagok	Hatalmas a raktár, széles a választék, minden helyben van	Ki kell fizetni az elhasznált anyagokat.	Kisebb raktár, de van választék. Nem kell kifizetnünk az elhasznált anyagokat.	-
Diákok	Segítőkészek	Zárkóztak.	Barátságosak, nyíltak.	-

Miben mások a munkakörülmények? Milyen konkrét szabályok vannak?

A munkakörülmények sokkal jobbak, mivel szinte mindent megtalálhatsz az iskolában, a raktárban. Minden helyben van. A gépek sokkal korszerűbbek és könnyebben kezelhetőek. A szabályok főleg a szünetekre vonatkoznak, a kávészüneteket nagyon szigorúan betartják.

Angol nyelv használata:

Úgy érzem, hogy fejlődött az angoltudásom. A legjobban azt élveztem, hogy különböző helyzeteket oldottunk meg, amikor megpróbáltuk elmagyarázni, ha valamit nem értettünk, vagy valamit szerettünk volna. Úgy érzem, hogy biztosabban beszélem az angolt, és a legfontosabb, hogy merek is beszélni.

Váratlan, előre nem tervezett helyzetek, tanulság:

Voltak előre nem várt helyzetek, konfliktusok is, de azt hiszem, mindig próbáltuk nyugodtan, józan fejjel megoldani a problémákat. Előfordult, hogy Szabina bent felejtette a szobában a kulcsot, de azt hiszem, ilyen esetben nem az a megoldás, hogy pánikba esünk és sírunk, hanem, hogy józan fejjel gondolkozunk, és megpróbálunk megszerezni egy telefonszámot. Végül sikerült kihívunk egy szerelőt, aki kulccsal kinyitotta az ajtót, rá se kellett sokat várnunk, a hívás után öt perccel már meg is érkezett. Szerintem nagyon fontos, hogy az ember találkozzon számára ismeretlen helyzetekkel, mert az életben bármikor szüksége lehet a találékonyságára. Úgy érzem, a legnagyobb dolog, amit ettől a tanulmányúttól kaptam, az az, hogy fejlesztette a problémamegoldó képességemet, tanított az életre.

Mit tanácsolsz a leendő kiutazóknak? Hogyan készüljenek, mit tanuljanak, mit vigyenek, mit hozzanak magukkal, mire figyeljenek?

A legfontosabb dolog, hogy hagyjatok sok helyet a bőröndötökben, mert mindenképpen szükséges lesz rá hazafelé. Figyeljetez arra, hogy mi az, amit mindenképpen fontosnak tartotok, és csak azokat vigyétek. A kollégium nagyon felszerelt, a konyhában is megtalálható minden, amire szükségetek lehet. Vigyetek meleg ruhákat, ha télen mentek, legalább egy hótaposót, sálát és kesztyűt, mert a mínuszokban nagy szükségetek lesz rá. Nekünk nem ízlettek a finn ételek, néhány egyszerűbben elkészíthető receptet vigyetek magatokkal, ha főzni szeretnétek. Biztos vagyok benne, hogy a leendő kiutazók is nagyon jól fogják érezni magukat, és amit semmiképpen ne hagyjatok itthon, az a fényképezőgépetek!

